

A Pécsi Ítéltábla a dr. Simon Jolán ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Sári Péter ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen tag kizárása iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. október 19. napján kelt 4.G.40.125/2012/12. számú ítélete ellen az alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2009. április 3. napján bejegyzett felperes három tagja az alperes, V. és F. volt. A felperes ügyvezetője 2012. március 27-éig az alperes volt, azóta V..... E két tag emellett évtizedekig együtt dolgozott a C. Kft.-ben.

2009-től a felperes fontos üzleti partnerévé vált a C. francia cég, amely részére a felperes gyártási és logisztikai munkát végzett.

2012. január 17-én a C. cég képviselője zalaegerszegi személyes látogatása során bejelentette, hogy társaságának az a szándéka, hogy - várhatóan 2012. szeptemberétől - a logisztikai feladatok ellátására magyarországi irodát létesít. 2012. január 26-27-én az alperes P.utazott, ahol találkozott a C.cég első számú vezetőjével. A találkozás során az alperes bejelentette, hogy végérvényesen elhagyja a felperest, a C.cég vezetője pedig ajánlatot tett az alperesnek a logisztikai szolgáltatások további folytatására. Az alperes a p. útról és az ott folytatott tárgyalásairól a felperest nem tájékoztatta. 2012. február 3. napján az alperes bejelentette, hogy munkaviszonyát a C.Kft.-nél meg kívánja szüntetni és a felperes ügyvezetői tisztségéről lemond. Lemondását nem indokolta.

2012. február 6-án az alperes házastársa, V. aláírta a K.Kft. létesítő okiratát, a társaság egyedüli tagja és ügyvezetője V. az alperes házastársa lett. A céget a cégbíróság másnap bejegyezte.

2012. február 8-án az alperes a C. Kft.-nél lévő e-mail címéről e-mail üzenetet küldött a saját maga és házastársa közös személyes e-mail címére és ahhoz olyan üzleti titkokat tartalmazó adatokat mellékel, amelyek a felperesnek a C. céggel fennálló üzleti kapcsolatára vonatkoztak.

2012. február 22-én került sor a felperes képviselőjében V. és a C.cég képviselőinek személyes találkozására, ahol az alperes, bár ekkor még ügyvezető volt, V.kérése ellenére nem jelent meg. A megbeszélést megelőző napon az alperes bejelentette, hogy a C. cégnél fog dolgozni és másnap már a C.cég képviselőjével tárgyal. 2012. február 22-én megtartott személyes találkozón a C. cég bejelentette, hogy logisztikai tevékenységét 2012. március 1. napjától a K.Kft.-hez viszi át.

A C. cég és a K. Kft. között 2012. március 1. napjától kezdődően jött létre szerződés arra a logisztikai szolgáltatásra, amelyet addig a C. cégnek a felperes nyújtott.

2012. február 23-án az alperes (még a felperes ügyvezetőjeként) közös megegyezéssel megszüntette a felperesnek a K.Kft.-vel fennálló megbízási szerződését 2012. február 29-ei időponttal. A K. Kft. jelenleg a K. Kft.-vel áll szerződéses kapcsolatban.

2012. február 24-én az alperes a felperes ügyvezetőjeként átvette a felperesnél dolgozó és a C. cég részére logisztikai tevékenységgel összefüggésben munkát végző T.felmondását, aki jelenleg a K. Kft. alkalmazottja.

V.feljelentése alapján a nyomozóhatóság nyomozást rendelt el gazdasági titok megsértése büntettének gyanúja miatt, amelynek keretében 2012. június 26-án a K.Kft. telephelyén házkutatást tartottak. A házkutatás során a nyomozóhatóság lefoglalt egy spirálfüzetet, amely 2011. március 9-étől a C. cég és a felperes üzleti kapcsolatának adatait tartalmazta. A füzetet a nyomozóhatóság az alperes íróasztalán találta, az alperes kereskedelmi ügyintézőként ekkor már a K. Kft.-nél dolgozott.

2012. augusztus 28-án a felperes taggyűlése 10/2012. számú határozatával úgy döntött, hogy keresetet indít az alperes társaságból való kizárása iránt, mert az alperes társaságban maradása a felperes céljának elérését nagymértékben veszélyezteti.

A felperes keresetében kérte az alperes kizárását és perköltségben marasztalását. Arra hivatkozott, hogy az alperes semmit nem tett a felperes legfőbb szerződéses partnerének megtartása érdekében, segítséget nyújtott a felperes vetélytársának létrehozásában és megerősítésében, ezt a tényt eltitkolta a felperes elől. Felhasználta a felperesnél tudomására jutott üzleti titkokat, megtagadta a felperes

érdekében való közreműködést, nem volt hajlandó részt venni a helyzetet tisztázó tárgyaláson és hozzájárult olyan dolgozók és munkatársak távozásához a felperestől, akik a versenytársnál állnak munkában. Maga is a versenytársnál dolgozik, a vetélytárs üzleti sikerén munkálkodik, a felperes adatbázisában lévő fontos információkat lementette és a vetélytársnál felhasználta, ezáltal a felperes piaci helyzetét nagymértékben rontotta, üzleti tekintélyét sértette, így a felperesben maradása nem lehetséges. Minthogy a felperes gazdálkodására, mint tagnak rálátása van, fennáll a veszélye annak, hogy a birtokában lévő információkat új munkáltatója tudomására hozza, rontva ezzel a felperes piaci pozícióit és elősegítve a vetélytárs további térnyerését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperest a felperesből kizárta és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36.000 forint illetékből és 63.500 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Gt.47.§ (1) bekezdése alapján a bíróság akkor jut arra a következtetésre, hogy a tag kizárásának oka megvalósult, ha a tag konkurenciát jelent saját társasága számára azért, mert akár saját maga, akár más olyan személy, akinek érdekében cselekszik, ugyanazon a piacon tevékenykedik, mint maga a keresetet indító gazdasági társaság. Megállapította, hogy a kizárás iránti perindításról döntő taggyűlési határozat a kizárás alapjául szolgáló indokokat hét pontban sorolta fel. E pontok alapján a kizárás okául szolgáló tényállás abban volt összefoglalható, hogy az alperes házastársa olyan társaságot alapított, amely a felperes vetélytársa, az alperes e társaságban közreműködik, annak segítséget nyújtott - a felperes üzleti titkainak felhasználásával - abban, hogy a logisztikai tevékenységét a felperes szerződéses partnere, a C.cég részére megkezdhesse és folytathassa.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy adott esetben a kizárásra okot adó magatartás minden egyes feltétele maradéktalanul fennáll. A K. Kft. ugyanazon a piacon tevékenykedik, mint a felperes. Az alperes a vetélytárs K. Kft.-ben végez munkát kereskedelmi ügyintézőként. E céget a házastársa alapította és vezeti, és e társaság a felperes korábbi üzleti partnerével, a C.céggel áll üzleti kapcsolatban logisztikai téren. A K. Kft. az alperes kapcsolatai révén került a C. céggel szerződéses viszonyba, és e kapcsolatra, az annak alapjául szolgáló ismeretekre az alperes a felperes ügyvezetőjeként tett szert. Megállapította tehát az elsőfokú bíróság, hogy az alperes konkurenciát jelent saját társasága számára, mert munkája során a felperes vetélytársaként működő, a férje által vezetett és alapított K. Kft. érdekében cselekszik. A felperes célja üzleti tevékenységének minél nagyobb nyereség mellett való folytatása, e cél elérését nagymértékben veszélyezteti, ha a felperes tagjai között olyan személy van, aki egy versenytárs érdekében cselekszik, és akinél bármikor fennáll annak a lehetősége, hogy a felperes tagjaként szerzett ismereteit, az ilyen módon birtokába jutott üzleti titkokat más érdekében használja fel. Utalt arra is, hogy a kizárási perben a veszélyeztetés bizonyítása a kizáráshoz

önmagában elegendő, nem kell bizonyítani, hogy a társasági érdeket sértő magatartás folytán a társaság valóban károsodott.

Az ítélet ellen, elsődlegesen annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan az ítélet indokolásának a fellebbezésben foglaltak szerinti megváltoztatása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést, felvetve az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezése lehetőségét is.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 2012. szeptember 21. napján úgy tartott tárgyalást, hogy nem volt meg a Pp.125.§ (2) bekezdése szerinti 8 napos tárgyalási időköz. Állította, hogy emiatt sem ő saját maga, sem jogi képviselője nem kapott lehetőséget a védekezésre.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak ez a többszörösen jogszerűtlen eljárása érdemben hatott ki az ügyre, mert az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra hivatkozott, hogy az alperes ügyvédjének rossz, illetve hiányos ismeretei és nyilatkozatai miatt adott részére téves kioktatást. Ez olyan félrevezető bizonyítást indított el és olyan megalapozatlan és iratellenes tényálláshoz vezetett, amelyet az elsőfokú bíróság megfelelően már nem értékelhetett.

Sérelmezte azt is, hogy a 2012. szeptember 21-ei tárgyaláson az elsőfokú bíróság jogellenesen hozott végzést az alperes tagsági jogainak a per jogerős befejezéséig történő felfüggesztéséről.

Az elsőfokú bíróság további jogellenes eljárásának tekintette a nyomozati iratok beszerzését annak ellenére, hogy a nyomozás még nem zárult le. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában olyan részeket használt fel a nyomozati anyagból ítéletének indokolásában, amelyek ellen az alperes nem védekezhett, amelyeket ezzel szemben az elsőfokú bíróság látott el magyarázattal.

Állította, hogy a felperesnek a C. céggel nincs és nem volt szerződéses kapcsolata. Nem vitatta, hogy ráutaló magatartással is lehet szerződést kötni, állította azonban, hogy a szezonidő után a felperes és C. cég között még ráutaló magatartással sem jött létre szerződés a logisztikai tevékenységre.

Változatlanul állította, hogy a C. cég az alperestől teljesen függetlenül döntött úgy, hogy a felperestől a logisztikai tevékenységet elviszi, a felperes és a C.Kft. összefonódása volt a legkárosabb a felperesre, és ennek következménye volt az, hogy a C.cég elhagyta a felperest. Miután ezt megtudta, ő sem kívánt a továbbiakban a felperes ügyvezetője maradni és a C.Kft.-nél fennálló munkaviszonyát fenntartani. Felmondásának indokolására semmi nem kötelezte, semmilyen szerződés, szabályzat vagy egyéb okirat nem tiltotta, hogy a felperestől elmenjen és a ruhaiparban dolgozzon tovább.

Fenntartotta azt a védekezését, hogy a felperesi társaság felé beszámolót kellett készítenie, ezért küldött e-mailt a saját számítógépére, hogy otthon is tudjon dolgozni. Az ilyen módon saját címére megküldött üzleti adatok nem képeztek üzleti

titkot, hiszen azok a C.cég adatai voltak. Azt a tényt, hogy a C. cég és a K.Kft. szerződéskötéséhez az alperes személyes e-mail címére megküldött e-mail adatait bárki felhasználta-e, az eljárásban a bíróság nem vizsgálta.

Állította, hogy a C. cég azért küldött szerződéstervezetet a férje által alapított társaságnak, mert tetszett nekik, amit ez a cég előállított, minden jobb volt, mint amit eddig bárhol tapasztalt. Az elsőfokú bíróság V. tanú vallomásával kapcsolatban a bizonyítékok hiányában állapította meg, hogy az „nem életszerű”.

Arra is hivatkozott, hogy a felperes és a K. Kft. nem vetélytársak, ügyfélkörük nem azonos, illetve, hogy az alperes, illetőleg a K. Kft. nem csábított el dolgozókat a felperestől. Előadta, hogy a felperes által a keresetben felsoroltak csak általánosságok, feltételezések, nélkülöznek minden konkrétumot, amelyek az alperes társaságból való kizárását megalapozhatnák. Az alperes semmit nem tud a felperes céljairól, amit állítólag veszélyeztet, s a jövőben sincs semmilyen lehetősége arra, hogy a felperes tevékenységét bármilyen formában befolyásolja.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, az abban kifejtett helyes indokokra tekintettel. Kérte az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását is.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemi döntését is.

A fellebbezéssel összefüggésben a következőkre utal a másodfokú bíróság:

A Gt.48.§ (1) bekezdése értelmében a tag kizárása iránti perben a tárgyalást - ha egyéb intézkedésre nincs szükség - legkésőbb a keresetlevélnek a bíróságra érkezésétől számított tizenötödik napra kell kitűzni.

Ennek indoka, hogy a tag kizárására irányuló kereset alapjául szolgáló bizonytalan jogi helyzet a gazdasági társaság életében a lehető legrövidebb ideig álljon fenn.

A Pp.125.§ (2) bekezdése szerint a tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a keresetlevélnek az alperes részére való kézbesítése a gazdasági társaság tagjának kizárása iránti perben a tárgyalás napját legalább 8 nappal megelőzze. A tárgyalási időköz az elnök sürgős esetben megrovidítheti.

Az elsőfokú eljárás irataiban nincs adat arra, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalási időköz a Pp.125.§ (2) bekezdésében foglalt lehetőség alapján lerövidítette, így arra helytállóan hivatkozott fellebbezésében az alperes, hogy a tárgyalási időköz a 2012. szeptember 21. napján megtartott tárgyalás tekintetében nem volt meg. Megállapította ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy emiatt az eljárási szabálysértés miatt az alperest hátrány nem érte, ugyanis az elsőfokú bíróság nem

ezen a tárgyaláson döntött a kereseti kérelemről, így az alperesnek fellebbezési hivatkozásával ellentétben lehetősége volt védekezése előterjesztésére. A tárgyalási időköz be nem tartása erre tekintettel nem tekinthető olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely miatt a tárgyalás megismétlése vagy kiegészítése szükséges lenne.

A Legfelsőbb Bíróságnak a polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009.(VI.24.) PK véleménye 3. pontja szerint a tájékoztatást a bíróságnak a fél részére az eljárás olyan szakaszában kell megadnia, amikor a bizonyítandó tények már ismertek, és megállapítható, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában bizonyítási kötelezettsége tartalmával. A tájékoztatásnak folyamatosan igazodnia kell a felek per során változó nyilatkozataikhoz, követnie kell az esetleges keresetváltoztatásokat, keresetkiterjesztéseket.

Az elsőfokú eljárás iratanyaga alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a per első tárgyalásán a felek nyilatkozatai alapján megfelelő tájékoztatást nyújtott. Utóbb a felek újabb nyilatkozataira tekintettel ez a kioktatás már nem volt irányadó, az alperest azonban emiatt hátrány nem érte, így ez sem tekinthető olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú bíróság ítéletének Pp.252.§ (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését megalapozhatná.

A Gt.48.§ (4) bekezdése szerint a bíróság az alperes tagsági jogainak gyakorlását az eljárás jogerős befejezéséig kérelemre felfüggesztheti. A felfüggesztést elrendelő végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, a bíróság azonban az ilyen végzést kérelemre maga is megváltoztathatja.

A fenti szabály célja a Pp.156.§-ában szabályozott ideiglenes intézkedéshez hasonlóan azonnali jogvédelem biztosítása a fenyegető, utóbb már el nem hárítható jogsérelem megelőzése érdekében. A Pp.-től eltérően a Gt. nem határozza meg, hogy a felfüggesztésre mikor kerülhet sor és azt sem, hogy a bíróságnak a felfüggesztés iránti kérelem elbírálásakor mit kell vizsgálnia. A felfüggesztés elrendeléséhez nem szükséges annak bizonyítása, hogy az alperes magatartása miatt vagy más okból az alperes társaságban maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné, hiszen ez a kereset érdemi elbírálást jelentené. Elegendő valószínűsíteni, hogy a keresetlevélben megjelölt valamely körülményből következően az alperes társasági jogainak gyakorlása a társaság jogos érdekeit jelentősen sérti és az érdeksérelem más módon nem hárítható el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen függesztette fel az alperes tagsági jogait, mert a felperes a perben valószínűsítette, hogy az alperes tagsági jogainak gyakorlása a felperesi társaság jogos érdekeit jelentősen sértene vagy veszélyeztetné. Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem terjesztett elő kérelmet a Gt.48.§ (4)

bekezdés utolsó mondata alapján a felfüggesztést elrendelő végzés megváltoztatása iránt.

Tévesen hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el és jogellenesen járt el, amikor a felperes indítványára az elsőfokú eljárásban a nyomozati iratokat beszerezte és annak tartalmát döntése meghozatala során figyelembe vette.

A Pp.3.§ (5) bekezdése értelmében, ha a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas.

A szabad bizonyítási rendszerre tekintettel nem tekinthető jogellenesnek az elsőfokú bíróság eljárása a nyomozati iratok beszerzését és tartalmának felhasználását illetően. Az elsőfokú eljárás anyagává tett nyomozati iratok tartalmát az alperes az elsőfokú eljárás során megismerhette, azokat az elsőfokú bíróság jogszerűen használta fel bizonyítékként döntése meghozatala alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a nyomozati iratok tartalmát az alperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben nem „megmagyarázta”, hanem a Pp.206.§ (1) bekezdése alapján mérlegelte és értékelte.

Alaptalanul hivatkozott fellebbezésében az alperes arra is, hogy a felperes és a C.cég között nem volt szerződéses kapcsolat a logisztikai tevékenység ellátására. Az elsőfokú eljárásban az alperes sem vitatta, hogy a C.cég részére korábban a felperes látta el ezt a logisztikai tevékenységet, amelyet a C. cég a felperestől elvitt és e tevékenységre a K. Kft.-vel létesített szerződéses kapcsolatot.

Valóban nincs jogszabályi vagy egyéb korlátja annak, hogy az alperes a C. Kft.-nél, illetőleg a felperesnél fennállott munkaviszonyát megszüntesse és ezt követően az addig megszerzett tapasztalatait továbbra is a ruhaiparban kamatoztassa. Abban az esetben azonban, hogy ha ezzel az eljárásával a felperes céljainak elérését veszélyezteti, a felperes a Gt.48.§-a alapján jogosult tag kizárása iránti pert kezdeményezni.

Az alperes az elsőfokú eljárásban és fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy nem derült ki az eljárás adataiból, hogy mi a felperesnek az a célja, amelynek elérését az alperes tevékenysége veszélyezteti. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság utal a Gt.3.§ (1) bekezdésére, amely szerint gazdasági társaságot üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, külföldi és belföldi természetes és jogi személyek, valamint jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok alapíthatnak, működő társaságba tagként beléphetnek, társasági részesedést (részvényt) szerezhetnek. A gazdasági társaság legalapvetőbb tartalmi ismérve, hogy a tagok szándéka közös és üzletszerű gazdasági tevékenységre irányul. Az üzletszerűség nyereségre törekvést jelent gazdasági kockázatvállalás mellett, a tagok pedig a

nyereségben-veszteségben osztoznak. A gazdasági társaság célja nem más, mint a gazdasági tevékenység folytatása, gazdasági kockázatvállalás útján nyereség elérése. Az a személy, aki ezt a tevékenységet veszélyezteti, a társaság céljának elérését veszélyezteti.

Tévesen hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy a jövőben az alperesnek nincs lehetősége arra, hogy a felperes tevékenységét befolyásolja, ugyanis tagként a felperes cég irataiba betekinthez, azok tartalmát megismerheti, a taggyűlésen szavazhat, így ennek során lehetősége nyílik a felperes tevékenységének befolyásolására.

A fellebbezéssel összefüggésben rámutat a másodfokú bíróság arra is, hogy az elsőfokú bíróság V.nyomozati eljárásban és bírósági tárgyaláson tett vallomását megfelelően értékelte, e vallomások értékelésével kapcsolatban nem az „életszerűtlen” kifejezés használata a döntő. A tanúvallomásának egyéb bizonyítékokkal való összevetése okszerűen és helyesen történt az elsőfokú bíróság részéről.

Az elsőfokú ítéletben kifejtett helyes indokokra és az indokoknak a fellebbezésre tekintettel fentiekkel történt kiegészítésére tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján hagyta helyben.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Pécs, 2013. február 28.

Dr. Zóka Ferenc s.k a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró